

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România” (www.ier.ro). Permisivitatea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

Ilașcu și alții împotriva Moldovei și Rusiei (MC) - (cererea nr. 48787/99)

Hotărârea din 08.07.2004

Art. 5 § 1 lit. a) Instanța competentă:

Detenție pe baza unei condamnări pronunțate de către o instanță al cărei regim nu este recunoscut în dreptul internațional: ***încălcare***

În fapt – Ca urmare a dizolvării Uniunii Sovietice, Parlamentul moldovenesc a adoptat o declarație de independență în 1991. Separatiștii din regiunea Transnistria, în Moldova, proclamaseră deja „Republica Moldovenească Transnistria” („RMT”), care nu a fost recunoscută de comunitatea internațională. Au avut loc confruntări violente, în cursul cărora separatiștii și-au procurat arme de la trupele Uniunii Sovietice (care a devenit apoi Federația Rusă). Aceste trupe, rămase pe teritoriul moldovenesc, îi susțineau în parte pe separatiști. Acordul de încetare a focului, încheiat în iulie 1992 între Moldova și Federația Rusă, prevedea retragerea armatelor celor două părți din conflict și crearea unei zone de securitate. Un alt acord ce prevedea retragerea trupelor ruse, a fost semnat în 1994, dar nu a fost niciodată ratificat de Federația Rusă. În 1997, președintele Moldovei și cel al RMT au semnat un memorandum care punea bazele normalizării relațiilor dintre state. De la acea dată, au mai avut loc și alte negocieri.

Cei patru reclamânți au fost arestați în iunie 1992 și acuzați de activități antisovietice, de luptă prin mijloace ilegale împotriva statului Transnistria și de alte infracțiuni, dintre care omorul. În decembrie 1993, Curtea Supremă a RMT i-a găsit vinovați și l-a condamnat pe primul reclamant la pedeapsa cu moartea și pe ceilalți la pedepse de lungă durată cu închisoarea. Curtea Supremă a Moldovei a hotărât să revizuiască această hotărâre din oficiu și a anulat-o, dispunând eliberarea reclamantilor, dar autoritățile din RMT nu au dat curs acestei hotărâri. Primul reclamant a fost eliberat în mai 2001, în vreme ce ceilalți sunt încă încarcerați.

În drept – Art. 5 § 1 lit. a): Curtea nu are competența de a se pronunța asupra chestiunii de a stabili dacă procesul reclamantilor a încălcat art. 6 din Convenție dar, atâta timp cât detenția reclamantilor s-a prelungit după datele de ratificare ale celor două state pârâte, ea este competentă pentru a examina dacă fiecare dintre reclamânți a fost reținut în mod legal după condamnarea de către o instanță competentă. Cu privire la caracterul arbitrar al procedurii, nici unul dintre reclamânți nu a fost condamnat de o „instanță”, iar pedepsele cu închisoarea pronunțate nu pot fi considerate o „detenție legală” dispusă conform „procedurilor legale”. Această conduită este imputabilă Federației Ruse pentru toți reclamantii, în vreme ce răspunderea Moldovei nu este angajată decât în privința celui de-al doilea, al treilea și al patrulea reclamant.

Concluzie: încălcarea de către Federația Rusă (16 voturi la 1); încălcarea de către Moldova în cazul a trei reclamânți, neîncălcarea de către Moldova în cazul primului reclamant (11 voturi la 6).

